

Forholdet i nærværende Nævn er det, at den efter Indstilling af Frederiksberg Grundejerforening valgte Repræsentant i saa godt som alle Tilfælde principielt følger den Ejer, der nægter en Lejer Tilladelse til Fremleje, saaledes at det afgørende for den paagældende Ejerrepræsentant ikke synes at være de foreliggende objektive Grunde, men ene og alene den paagældende Ejers Standpunkt. — — —

Flertallet maa derfor af yderste Evne og paa det mest indtrængende anmode om, at Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 19 B. om, at „samtlige mødende (ved Cirkulation samtlige voterende) Medlemmer eller Suppleanter skal stemme derfor“ maa blive forandret i hvert Fald til: „skal et Flertal paa mere end een Stemme have udtalt sig derfor“. Flertallet viger ikke tilbage for at udtale, at den nævnte Ændring er en absolut Betingelse for, at Formaalet med § 19 skal opnaas og for en rolig Udvikling af Nævnets Arbejde i saa Henseende.

5. b.

Flertallet kunde derhos meget ønske en udførlig Bestemmelse i Loven om, hvilke Tilfælde der omfattes af Reglerne i § 19.

Flertallet har hævdet, at § 19 i det hele kun angaar de Tilfælde, hvor en Lejer, der ikke tidligere har fremlejet, nu imod sin Værts Ønske og trods Forbud i Kontrakten ønsker at fremleje, men den oftomhandlede Ejerrepræsentant har ment, at Nævnet i *alle* de Tilfælde, hvor en Lejer fremlejer, hvad enten den paagældende Lejer har gjort dette i mange Aar eller først nu begynder derpaa, og hvad enten der foreligger Tilladelse til Fremleje eller ej, i Medfør af § 19 skal tilkende en Ejer, der fremsætter Begæring herom, en vis Del af det Beløb, som den paagældende Lejer faar ind ved sit Fremlejemaal, og Nævnet skal stadig efter den nævnte Ejerrepræsentants Mening nægte Tilladelse selv til et gammelt Fremlejemaal, saafremt Ejeren ikke faar tilkendt den nævnte Del af Fremlejebeløbet.

Naar Nævnets Flertal her overfor har hævdet, at der hverken i Lovens Ord eller dens Hensigt findes Pligt eller Hjemmel for Nævnet til at tage den af den nævnte Ejerrepræsentant ønskede Stilling, har den paagældende Ejerrepræsentant erklæret, at han stemte imod „Tilladelse til Fremlejemaallet“ og har aabenbart derved haft til Hensigt at henhøre *alle* Fremleje-Tilfælde under § 19 og derved imod Lovens Ord og Mening bringe endog gamle Fremlejemaal til Ophør, en Hensigt, der dog ikke er naaet.

Nævnets Flertal har nemlig her overfor hævdet, at den nævnte Ejerrepræsentants Opfattelse er i et og alt urigtig og uklar, ligesom den strider saavel imod Lovens Ord som imod dens Aand. Efter Flertallets Opfattelse angaar § 19 som anført i det hele *kun* de Tilfælde, hvor en Lejer ikke tidligere har haft fremlejet, men nu imod sin Værts Ønske og trods Forbud i Lejekontrakten ønsker at fremleje. Den paagældende Ejer har end ikke i dette Tilfælde *Krav* paa en Del af Fremlejebeløbet, jfr. Ordene i § 19, 4de Stykke: „Hvis Tilladelse til Fremleje meddeles, skal Fremlejens Størrelse godkendes af Nævnet, der tillige afgør, om der i Anledning af Fremlejen skal ydes Ejeren Vederlag . . .“. Der er saaledes aldeles ikke Tale om, at Nævnet i Medfør af § 19 skal give eller nægte Tilladelse til Fremleje i et Tilfælde, hvor en Lejer har haft fremlejet i en Aarrække, og hvor enten det gamle Fremlejemaal fortsættes uforandret eller afløses af et nyt af samme Art, og der er specielt ikke Tale om, at en Ejer har Krav paa i Henhold til Loven at faa tilkendt en vis Procentdel af det Beløb, som en saadan Lejer indvinder.

Da den nævnte Ejerrepræsentants Standpunkt som anført er urigtigt og uklart og efter Flertallets Opfattelse ligger saavel udenfor Lovens Ord som dens Aand,

da hans Standpunkt har ført til, at en Række Ejere, hvis Lejere i en Aarrække har haft Logerende, for Nævnet har fremsat Begæring om at erholde tilkendt en Procentdel af den Fremleje, som disse Lejere oppebærer, hvilken Procentdel de paagældende Ejere urigtigt mener at have *Krav* paa i Henhold til Loven,

da disse Henvendelser har givet Nævnet et ganske uoverkommeligt og meningsløst Tillæg til dets i Forvejen overordentlig store Arbejder,

da det nævnte Ejerstandpunkt har medført, at en Række Ejere udenom Nævnet uden videre har opkrævet 10 pCt. af det Fremlejebeløb, som deres Lejere indvinder, selv i Tilfælde af gamle Fremlejemaal, og specielt har gjort det i Tilfælde, hvor det ordinære Bolignævn havde nægtet en almindelig Lejeforhøjelse, hvilken Kendelse derved omgaas,